

ת"פ 16959/03 - מדינת ישראל נגד מרדיי חדד

בית משפט השלום בקריית גת - בשבתו בביב"ש אשקלון

ת"פ 16959-03 מדינת ישראל נ' חדד
תיק חיזוני: 66505/2015

בפני כבוד השופטת נועה חקלאי
מ雅思ימה מדינת ישראל
נגד מרדיי חדד
נאשם

ההחלטה

1. הנאשם הורשע על פי הודהתו בכתב אישום מתוקן המיחס לו עבירה של גנבה בגיןו לסעיף 384 חוק העונשין התשל"ז 1977.

על פי עובדות כתב האישום המתلون אשר סובל מנקות כללית העסיק את הנאשם במשך שבועיים בתפקיד נהג. ביום 11.2.15 בעת שהנאשם והמתلون שהו ברכבו של המתلون, גנב הנאשם את הטלפון הסולרי של המתلون ויצא מהרכב

הסדר הטיעון

2. ביום 25.5.16 הציגו הצדדים הסדר לפיו הנאשם יודע בכתב האישום וירשע בו. הוסכם שיופנה לשירות המבחן על מנת שתיבחן שאלת הרשעה.

תסקير שירות המבחן

3. בתסקרייר מיום 31.1.18 סקר השירות המבחן את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם. הנאשם בן 49 גרש ומתגורר ביחידת דירות. עובד במפעל. בוגר 12 שנות לימוד. לא גיס לזכה"ל עקב מחלת הסכרת. שירות המבחן התרשם כי הנאשם נעדר גורמי תמייה בחיו. באשר לעבירה, מצין כי הועסק על ידי המתلون בתמורה לסך של 200 ₪ בחודש. לדבריו באחד השבועות המתلون נמנע משלם לו ואמר לו שהוא יכול לקחת את הטלפון כי אין לו כסף לשלם. הנאשם לקח את הטלפון. לאחר התערבות המשטרה הטלפון הוחזר למאתلون.

4. שירות המבחן התרשם כי הנאשם_DL מבינה קוגנטיבית ולא ברורה מידת יכולתו להבין ממצבים חברתיים ולפרשם באופן המותאם והמצופה מבני גילו. שירות המבחן התרשם מתרשם מרומה נמוכה של מודעות עצמאיות יכולות מצומצמת לדאג לצריכים האישיים. שירות המבחן התרשם כי הנאשם בעל יכולת תקינה בחלוקת ממשורי חייו ומנהל אורח חיים נורמטיבי. מבין ולקח אחריות על מעשייו, הבהיר המשפטיו היווה גורם מרתיע. שירות המבחן סבור כי ניתן להסתפק בענישה הרתעתית בדמות התחייבות כספית. לאור מכלול נתוניו של הנאשם ועל מנת

שלא לפגוע בדימויו העצמי, המליך שירות המבחן להימנע מהרשעת הנאשם בדין.

ראיות לעונש

5. מטעם הגנה העידה הגב' ציפי מכלוף, הגב' מכלוף סיפרה שהנאשם אדם בודד ללא משפחה, מתגורר אצלה 5 שנים. היא סידרה לו את העבודה של ליוי המתלוון. סיפרה שהתנהגות המתלוון כלפי לא הייתה נעימה, לדבריה פירש לא נכון את התנהגות המתלוון כלפי, המתלוון לא שילם את שכרו והנאשם הבין כי הטלפון הוא תמורה השכר. הנאשם מיד הבין את טעותו והתנצל. הגב' מכלוף סייעה להסביר למTELוון את הטלפון שלו.

טיעוני הצדדים

6. ב"כ המשימה צינה שהנאשם נעדר הרשות קודמות ועתה להשית על הנאשם מאסר מותנה קנס והתחייבות.

7. ב"כ הנאשם צינה שאין מדובר בנאים שהוא עבריין אלא בנאים שחיה חיים נורמטיביים, חוליה סכרת (הוצגו מסמכים), הוריו ואחיו נפטרו ממחלת הסכרת. הנאשם מתופל בזריקות. למרות מחלתו עובד לפרנסתו. העבירה בוצעה בשל טעות ואני מאפיינת את אורחות חייו. הנאשם הביע צער עמוק. הנאשם עובד במפעל תמורה שכר של 27 ₪ לשעה (הוצגו מסמכים) אמןם לא יגרם לו נזק קונקרטי כתוצאה מהרשעה אך יגרם לו נזק בדימוי העצמי. מדובר באדם ישר שעשה טעות.

8. הנאשם צין שמצטער על מה שעשה ולא יחזור על מעשיו. עובד בעבודה מסווגת, מתחרט על מעשיו. ביקש שיסלחו לו.

דין

מתחם העונש ההולם

9. **הערך המוגן** הנפגע בעבירה של גניבה הוא הגנה על רכשו של אדם.

10. **מידת הפגיעה בערך המוגן** היא ברף הנמור, בשימ לב לאופי הגניבה ולכך שהרכוש הגנוב הווחר.

11. **באשר לנسبות הקשורות ביצוע העבירה**, נתתי דעתך לכך שלא היה תכנון מוקדם לביצוע העבירה ולא היה תחכם, הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה אינו רב. בפועל, הטלפון הגנוב הווחר כך שבסתפו של יום רכשו של המתלוון לא נזוק. נתתי דעתך לסייעה שהביאה את הנאשם לבצע את העבירה, לדבריו על רקע וכיוח עם המתלוון ועל רקע העובדה שהמתלוון לא שילם לו את שכר עבודתו והבנתו כי הטלפון הוא במקום עמוד 2

התשלום. נתתי דעתך לדברים שהוצעו לפני לפיהם התנהגות המתלוון כלפי הנאשם לא הייתה נעימה. נתתי דעתך להתרשם שירות המבחן כי הנאשם דל מבחינה קוגנטיבית ולא ברורה מידת יכולתו להבין ולפרש את הסיטואציה בה היה נתון. אין מדובר במקורה קלסטי של גנבה בו אדם גונב רכשו של אחר, בחשאי, מבלתי שיבחינו בו, אלא באדם שביעיצומו של ויכוח גונב את הטלפון הסלולרי של מעסיקו, לנגד עיניו, ועווזב את המתלוון לבדוק ברכבו, המתלוון כאמור בעל נכות כללית. נסיבות האירוע תומכות במידה רבה בהתרשות שירות המבחן כי לא ברורה יכולתו של הנאשם ל辨认 מצבי חברתיים ולפרשם באופן מותאם.

12. **ביקורת מדיניות הענישה** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאים עונשים הנעים ממאסרים מותנים ועד מספר חדשני מאסר:

ת"פ (ת"א) 15-06-46710 **מדינת ישראל נ' אספה** (הורשע בגנבת פלאפון, נדון ל- 7 חודשים מאסר כולל הפעלת 6 ח' מע"ת בחופף וענישה נלוות).

ת"פ (ק"ג) 14-05-56570 **מדינת ישראל נ' מירונסקי** (הנתן הורשע בגנבת אייפד. 6 ח' מאסר בפועל מתוכם 4.5 חודשים בחופף למאסר שמרצה ו- 1.5 חודשים במצטבר וענישה נלוות).

ת"פ (ת"א) 15-06-18987 **מדינת ישראל נ' סבטיקין** (גנבת אופניים שהושבו לבעליהם. נדון ל- 3 חודשים מאסר והופעל מאסר מותנה חב הפעלה של 3 חודשים במצטבר וענישה נלוות).

ת"פ (ק"ג) 15-07-18592 **מדינת ישראל נ' וニצאי** (גנבת תיק בצוותא חדא ובו מזומנים בסך 3600 ₪. הוטלו מע"ת וענישה נלוות).

ת"פ (אילת) 16-01-38965 **מדינת ישראל נ' גסולקר** (הנתן ניצל את העובדה שהמתלוון נכנס לרוחץ בים וגבן מתקין אשר הושאר על מיטת השיזוף את התכולה. נטרס במקומם. מע"ת וענישה נלוות)

ת"פ (אילת) 16-04-11146 **מדינת ישראל נ' סלאמה** (הנתן גנב מחופף הים תיק ובו 4 טלפונים סלולרים, 150 ₪ במזומנים ובגדים. נדון למע"ת וענישה נלוות).

13. לאחר שבחןתי את כל האמור לעיל אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם** לארוע בנסיבותיו נع ממאסר מותנה ועד 5 חודשים שיכול וירוץ בעבודות שירות.

ביטול הרשעה

14. הכלל הוא כי מי שהוכחה אשמו, יש להרשיעו בדיון.

בע"פ 2513/96 **מדינת ישראל נ' שם**, פסק בית המשפט העליון כי:

"שורת הדין מחייבת כי מי שהובא לדין ונמצא אשם, יורשע בעבירות שייחסו לו. זהו הכלל. הסמכות הנתונה לבית המשפט להסתפק בבדיקה מבלית להרשייעו בדיון, יפה למקרים מיוחדים ויצואי דופן. שימוש בסמכות זאת כאשר אין צידוק ממשי להימנע מהרשעה מפר את הכלל. בכך נפגעת גם שורת השוויון לפני החוק".

כל שהעבירה חמורה יותר האפשרות להימנע מהרשעה פוחתת, בשל הצורך "להטביע חותם פליליות" שאם לא כן עלול לעבור מסר הפוך מן המתחייב, כאילו מדובר בעבירה שהיא "נסלחת" (ראו ע"פ 419/92 **מדינת ישראל נ' כהן**).

15. עם זאת קיימים מקרים מיוחדים וווצאי דופן בהם קיימת הצדקה להימנע מהרשעה (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל**) וזאת כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עצמת פגיעהה של הרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של הרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי.

בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, נקבע כי הימנע מהרשעה אפשרית בהצבר שני גורמים מרכזיים: ראשית, סוג העבירה מאפשר ליותר בנסיבות המקרא המסויים על הרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקול העונישה האחרים, ושנית הרשעה תפגع פגעה חמורה בשיקום הנאשם.

בפרשת כתב צין כב' השופט ש' לוין את שיקולי השיקום, המניחים בדרך כלל את שירות המבחן להמליץ על עונשים ללא הרשעה, ואלה הם:

"א) האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם; ב) מהי חומרת העבירה והנסיבות שבן בוצעה; ג) מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירה למעמד ולתפקיד; ד) מידת הפגיעה של העבירה באחרים; ה) הנסיבות שהנאשם יעבור עבירות נוספות; ו) האם ביצוע העבירה על ידי הנאשם משקף דפוס של התנהגות כרונית, או המדבר בתנהגות מקראית; ז) יחסו של הנאשם לעבירה, האם הוא נוטל אחריות לביצועה, האם הוא מתחרט עליה; ח) משמעות הרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם; ט) השפעת הרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם. שיקולים אלה, בלי שיינוי ממצאים, מקובלים עליי, כאחד הגורמים שיש להבאים בחשבון בהחלטה בדבר תוצאות הרשעה".

בע"פ (מחוזי מרכז) 15-03-24457 **פבל גוטמן נ' מדינת ישראל**, בית המשפט קבע כי מדובר בمعنى "**מקבילית כוחות**":

"כל שימושי העבירה חמורים יותר, אך אין להסתפק בפגיעה כללית ועתידית, אלא נדרש פגיעה קונקרטית, ברורה ומוחשית יותר. ולהיפך - כל שימושי העבירה קלים יותר, אך ניתן להסתפק בפגיעה כללית יותר, לרבות תוך התחשבות בעובדה שמדובר בעוורים המצויים בראשית דרכם ושבתוידם עוד לפניהם. כמובן שכלי זאת בתנאי שלמלכתיה אכן מדובר בעבירה מהסוג ומהנסיבות שמצוידות בחינת האפשרות לוווטר על הרשעה מבלי שהדבר יפגע באופן חמור באינטרס הציבורי".

16. **ישום המבחנים האמורים במקרה דין, מעלה כי ניתן להורות על ביטול הרשות הנאשם בדיון**

נסיבות ביצוע העבירות הן קלות, הרכוש הגנוב הוחזר אך שלא נגרם נזק רכושי, התרשםתי כי העבירה בוצעה בין היתר על רקע יכולת קוגנטיבית דלה של הנאשם וקושי של הנאשם להבין באופן מלא את מצב הדברים. הנאשם אדם נורמטיבי ונדר הרשעות קודמות, סובל ממחלת הסכרת, עובד לפרנסתו למורות מחלתו, מנוהל אורח חיים נורמטיבי, מדובר בmäßigה חד פעמית. התרשםתי כי הנאשם הביע חרטה כנה ואמיתית. ההליך המשפטי היה מרתקע. חלפו למעלה שלוש שנים ממועד ביצוע העבירה.

אמנם לא הציג בפני נזק קונקרטי שעולל להיגרם לנאשם כתוצאה מהרשעתו, אך שירות המבחן התרשם כי הרשעה עלולה לגרום לנזק בדיםיו העצמו של הנאשם.

לאור מאפיינו האישים של הנאשם, ועל רקע התרומות שירות המבחן כי לנאשם קושי בהבנת מצבים ויכולת מצומצמת לדאוג לצרכי האישים, אני סבורה כי בנסיבותיו האישיות, פגעה בדיםיו העצמי עלולה לגרום לפגיעה בעוצמה בלתי נסבלת בנאשם, ביחס לתועלתה של הרשעתו לאינטרס הציבורי בנסיבות העבירה שבפני.

17. שירות המבחן אף הוא המליץ להימנע מהרשעת הנאשם.

18. לאור כל האמור, אני מאמצת את המלצת שירות המבחן ומורה על ביטול הכרעת הדין המרשעה מיום 25.5.16.

ניתנה והודעה היום כ' אדר תשע"ח, 07/03/2018 במעמד הנוכחים.

נועה קלאי, שופטת

הכרעת דין ללא הרשותה

על יסוד הודהה הנאשם אני קובעת כי ביצע עבירה של גנבה בגיןו לסעיף 384 לחוק העונשין התשל"ז 1977 אך נמנעת מהרשעתו.

ניתנה והודעה היום כ' אדר תשע"ח, 07/03/2018 במעמד הנוכחים.

נועה קלאי, שופטת

自然而 דין ללא הרשותה

לאור כל האמור, אני מחייבת את הנאשם לחתום על התcheinבות כספית על סך 3000 ₪ להימנע מביצוע עבירה בה הודה זהה לתקופה של שנה מהיום. ההתחייבות תחתם עוד היום אחרת הנאשם יאסר למשך 10 ימים.

כל שיש מוצגים יושמדו.

זכות ערעור כחוזק.

ניתנה והודעה היום כ' אדר תשע"ח, 07/03/2018 במעמד הנוכחים.